

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Galeotti, Vincenzo.; Musiken af Schall.

Nina eller: den Vanvittige af Kierlighed :

Pantomime-Ballet i 2 Acter [Anl. til denne

Ballet er taget af det franske Syngestykke:

Nina, ou la Folle par Amour]

Udgivet år og sted | Publication time and place: [Kbh.] : Trykt hos J. Irgens, [s.a.]

Fysiske størrelse | Physical extent:

8 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

Galcotti

Minim.

Off. n. A.

17. - 181.

DA - 5 - Bm

Det Kgl. Bibliotek

130025957181

N i n a,

eller:

Den Banvittige af Kierlighed.

Pantomime = Ballet i 2 Acter.

Componeret af Ridder,

Hr. Balletmester Vincenzo Galeotti.

Musiken af Ridder,

Hr. Concertmester Schall.

Trykt hos J. Jrgens.

Personerne:

Grev Luzan, Fader til

Nina, forelsket i

Edward, en ung Officeer

Elisa, Nina's Hovmesterinde

Marquis Richcourt, bestemt til at være Nina's
Brudgom

En Notarius

Bønderfolk af begge Rign.

Handlingen foregaaer paa Landet, paa et af Grev Luzan's Godser.

Anledningen til denne Ballet er taget af det franske Syngestykke: Nina, ou la Folle par Amour.

Forerindring.

En rig fransk Adelsmand har ved sin Egtesælles Død besluttet at henleve sine øvrige Dage paa Landet paa sine Godser; da Moderens Død indfalder i hans eneste Datters spæde Alder, maae han betroe hendes Opdragelse til en Horemesterinde; denne har den unge Dame inderlig Kier, og paa Grund af denne Kjerlighed overtales hun til, da Nina er opvoren, at tillade hende at modtage hyppige Besøg af en ung Officer; dette unge Par eiffer hinanden til Hensykkelse. Faderen, som er uvidende om denne Kjerlighedshandel, har bestemt sin Datters Haand for en ung Marquis; de Hindringer, som møde ham ved at fremskille denne Brudgom, blive at see i Balletten.

Endnu en Anmærkning tilstødes mig: Da Balletten ikke tillader nogen lang Fortælling, har jeg maattet fremvise for Tilskuernes Dine de Aarsager, der forvolde Nina Forstandens Tab; i Følge deraf har det været mig nødvendigt, at adskille min Ballet i 2 Acter, eller maaffe rettere i 2 Dele, hvoraf den ene spilles efter den første Act, og den anden efter Slutningen af Comoedien; siden det vilde stode Sandsynligheden formegit, at en dødelig saaret Skulde kunne helbredes i det korte Tidsrum, Mellemspillet varer.

F ø r s t e   A c t.

Stuepladsen forestiller en engelsk Have omgivet med Mure, ved den venstre Side sees Grevens Slot med en Scalinade, som fører ind i et Atrium eller Forskue, langs med Slotsmurene Viedestaller med Blomsterpoter paa, længere borte et Lusthuus med en Bank.

Ved Dækkets Dypgang seer man Nina beskæftiget med at plukke Blomster, for af dem at gjøre en Bouquet til hendes Elskede; da hun troer at han kommer, løber hun hen og sætter en Stige til Haugemuren, paa det han des lettere kan komme ned; da hun seer at have taget Feil, begynder hun en Monolog, hvori hun forestiller sig, hvorledes hendes Elsker ved sin Ankomst vil opføre sig og hvorledes han vil modtage den Bouquet, hun har plukket til ham; naar denne Monolog er til Ende, lader Elskeren sig see oven paa Muren; Nina iler for at sløtte Stigen hen til det Sted, hvor han er, han stiger ned, og paa noget nærgientages, hvad hun i Monologen har indbildt sig; de Elskende begynde en Dands, som udtrykker den uskyldige Ungdoms Kierlighed i al sin Styrke; denne afbrydes ved Hovmesterindens Ankomst, som forkynder Nina at hendes Fader er paa Veien til Haven med en Deel Folk; ved denne Tidende betages de Elskende af Skræk for at blive røbede; Elisa ganske betuttet nøder Edward til at gaae op ad Stigen igien for at komme bort; men uheldigviis gaaer den i Stykker, saa han falder paa Jorden; hun griber til det Middel at skiule ham i en Dykning og bedække ham med nogle Grene, som tilfældigviis findes afhugne paa Jorden; derpaa sætte Nina og hun sig med tilsyneladende Pigegyldighed. Faderen kommer nu med den unge Marquis, han har bestemt til sin Datters Brudgom, og en heel Deel af hans Bønder som skal være overværende ved Forlovelsen, samt en Notarius for at opsætte Egtteskabs-

Contracten. Greven gaaer med megen Munterhed sin Datter i Møde, betydende hende at hun bør glædes ved de gode Tidender, han har at bringe hende, han foreskifter hende Marquien, som hun modtager med Høflighed, derpaa viser han hende Notarien, der skal affatte Egetskabs Contracten mellem hende og Marquien, som er bestemt til at blive hendes Brudgom; herved bliver Nina gandske forbauset, og svarer Faderen, der paaستااer et ville have Marsagen til denne Bevægelse at vide, gandske ligesom at Marquien behager hende ikke; ved dette Uflag løber Marquien til for at overtale hende; men Nina vil ikke høre ham; Faderen siger: at alting nok vil finde sig naar de først have ægtet hinanden, og at de imidlertid kan underskrive Contracten; medens dette skeer kaster Nina sig i Hovmesterindens Arme, denne samtidige Scene opvækker Bøndernes Forundring. Faderen kommer tilbage og befaler Nina med Strængheid at underskrive, hvortil hun med fuld Bestemthed, svarer, Nei: Faderen vil derpaa med Magt tvinge hende til at adlyde; herved fatter Edward, der fortæres af Ekinsyge, den Beslutning at lade sig see; ved hans Tilkomst blive alle Nærværende yderlig forundrede. Faderen spørger Nina med Brede, hvem denne Officeer er? hun kaster sig i Edwards Arme og siger at det er hendes Elskede; Greven forbittres ved dette Svar, og befaler Bønderne at stille dem ad; disse løbe til for at adlyde, men Edward trækker Kaarden, truende at gjennem-bore den første der vover at nærme sig; Bønderne vige forstrækkede tilbage; Marquien trækker nu Kaarden og anfalder Edward; de fægte, Forpirringen er almindelig; men omsider seer man Edward, dødelig saaret, at falde til Jorden. Nina, som formoder ham dræbt, kaster sig paa hans formeente døde Legeme; Fruentimmerne løbe til for

at faae hende bort derfra, hvilket tilsidst lykkes dem. Mina, hvem Smerten har betaget Sandsernes Brug, falder daanet i deres Arme; Marquien, som troer at have begaaet et Drab, søger frygtsom at redde sig ved Flugten; Greven, gandske forvirret, befaler Bønderne at bortbringe den Dræbtes Liig. I denne Forvirring falder Dækket, hvorved den første Act sluttet.

A n d e n   A c t.

Samme Decoration som i første Act.

Med Actens Begyndelse seer man Nina sovende paa den samme Bænk hvor hun var vant at sidde med sin Elsker, havende den sædvanlige Bouquet hun pleiede at byde ham; hun er omgivet af nogler Bønderpiger, der beklage hendes sørgelige Tilstand tilligemed Hovmesterinden, som ved at see nogle flere at komme til, gjør Tegn til dem at være stille, da Nina er faldet i Koe; de nærme sig paa Spidsen af Foden, ynke hende og bede Himlen med Barmme at gienskiænke hende Forstandens Brug. Lidet efter lidet vaagner Nina op og befinder sig i Elisa's Arme, hun reiser sig derpaa og hilser dem alle med Venlighed, spørgende dem om de elske hende; de kræve Himlen til Vidne om deres Deeltagelse for hende; hun omfavner og takker, derpaa kalder hun dem til sig, vil forklare dem sin ulykkelige Tilstand; men falder i en dyb Taushed og brister omsider i Graad; Bønderfolkene søge at trøste hende, hun paabyder dem Taushed, betegnende at hendes Elskers Kommer, hun løber hen at tage Stigen og sætte den til Muren, som so hen; hun forestiller sig i Indbildningen, hvoreledes hendes Elsker vil modtage Bouquetten, hendes Ansigt udviser Glæde, men i det samme slaaer Hukommelsen hende Feil, hun tæller paa Fingrene naar hendes Elsker

skal komme; i det samme begynder hun at dansse, nødende Hovmesterinden, som hun tager for Edward, at dansse med sig; ved at mærke sin Feiltagelse bryder hun ud i en stor Latter, som strax derpaa forvandles til en hæftig Graad; Elisa tilligemed Bønderne nærme sig for at trøste hende; Nina peger grædende til Himlen, visende den Worden hendes Hjerne er i, hun kaster sig paa Knæ som for at bede, og alle tage Deel i den Ulykkeliges Kummer; men i det samme reiser hun sig hastig op, løber hen til den Bænk, hvor hun pleiede at sidde med sin Elsker, indbildende sig at have ham ved sin Side; indtaget af denne Forestilling viser hun Glæde; men ved at mærke sin Bildfarelse brister hun i Graad. Elisa, som seer at det i denne Tilstand er umueligt at berolige hende, kalder alle Bønderne til; disse omringe Nina, som er nedsænket i en Bedøvelse, der hindrer hende fra at dansse.

Nina's Fader, som fra den Tid af, hun har været Forstanden berøvet, har maattet opholde sig paa et af sine andre Godser, for ikke at forarsage hende hyppigere Parorhsmer, kommer til i det samme, gandske urolig, for at erkjendige sig om hendes Besindende; Hovmesterinden fortæller ham med Taarene i Vinene at Nina for Diebliffet har et hæftigt Anfald af hendes Svaghed og fraraader ham at lade sig see af hende; af Utaalmodighed over at igiense sin Datter kan han ikke følge Elisa's venskabelige Raad, men trænger sig igiennem Bønderne for at komme til hende; i det hun aabner Vinene og bliver ham vaer, springer hun op gandske forstrækket og skjuler sig bag Bønderpigerne; men i det samme gaaer hendes Angest over til Fortvivlelse, hun springer rasende frem, griber ham i Halskraven, trækker ham frem, og viser hvorledes hendes Elsker i Dvekampen er blevet saaret til døde og dræbt; Fa-

deren vil omfavne hende, Nina støder ham tilbage; Elisa trækker Greven bort fra hende, bebreidende ham den ynkværdige Tilstand, han ved sin Haardhed har bragt sin ulykkelige Datter i. Nina, udmattet ved det hæftige Anfald og stormende Sinds-Bevægelser, falder afmægtig i Bøndernes Arme, hvilke paa Hovmesterindens Befaling bringe hende ind paa Slottet; Greven gaaer overvældet af Kummer bort til den anden Side.

Edward, hvis Saar imod Formodning er bleven lægt, vover, forklædt i Bønderklæder, brændende af Længsel efter at giensee sin elskede Nina, at stige over Havemuren, nogle Bønder, som han i sin Henrykkelse ei har bemærket, springe frem af Tykningerne, og da han af dem ansees for en Tyv, gribe de ham; men hvor stor er ikke hans Forundring ved Grev Luzans Komme, hvis Hævngierrighed han troer at blive et Offer for, da denne byder Bønderne at slippe ham, og kaster sig med Omhed i hans Arme; Edward kan ikke begribe Aarsagen til denne Forandring i Grevens Tænkemaade mod ham; men denne viser ham sin Datter langt fra og beskriver ham hendes ynkelige Tilfælde. Edward vilde ile hende i Møde for at trøste hende, men Faderen siger, at det endnu ikke er Tid, og fører ham med sig op i Baggrunden.

Bønderne og Bønderpigerne komme ind dandsende foran Nina for at møde hende, bag efter følge to Tienere som spille paa Violin. Hovmesterinden, som er ved Siden af Nina, opmuntrer hende til at tage Deel i denne Forlystelse; Nina viser sig munter og siger at hun befinder sig meget vel, hun sammenkalder Bønderne for at de skal dandse, dette bliver efterlevet og hun sætter sig need tilligemed Elisa for at see til, de unge Piger og Drenges giver hun Foræringer naar de have dandsat; nu falder

Hun paa selv at ville dandse, men da Musiken ikke behæger hende byder hun den at ophøre, og forandrer den ofte indtil hun finder en Melodie efter sin Smag. Da Greven seer sin Datter i saa god Lune, lader han Edward vise sig, ved dette Syn studser Nina og riger tilbage, spørgende Hovmesterinden, hvem han er? Edward kaster sig henrykt for for hendes Fodder, kysser hendes Haand og spørger om hun ikke kender ham? Hun betragter ham med megen Opmærksomhed, vender sig derpaa til Hovmesterinden, sigende: saaledes gjorde min Elsker. Hovmesterinden forsikkrer hende at det er ham selv. Nina løber hen til Bænken, tager en Bouquet som hun byder Edward, han modtager den med Henrykkelse og sætter den i sin Barm. Nina gentager: saaledes gjorde min Elsker. For endmere at forvise sig, kalder hun Edward til sig, de sætte sig paa Bænken, hvor de gentage Kierligheds Scenen fra første Act, herved overbevises hun lidt efter lidt om at det virkelig er hendes Elsker. Glæden bliver nu almindelig ved at see Nina fornøiet. Faderen, som er Vidne hertil, kan ikke længer modstaae den Lyst, han har til at omfavne sin Datter, og derfor iler hen imod hende; ved at see ham forstrækkes hun og skjuler sig bag ved Edward; men da alle forsikre hende at hendes Fader vil gjøre hende lykkelig og fornøiet, omfavner hun ham med Omhed, spørgende: om han nu vil give hende sin Elsker? han svarer ja, og foreener dem. Glæden herover er almindelig, og forhøyes med Haabet om at Nina, ved at see sine inderligste Ønsker opfyldte, vil blive aldeles helbredet for sin Svaghed; denne almindelige Fryd udtrykkes i muntre Dandse, hvormed Balletten endes.
